

Bijlage: Beoordelingen zesde tranche

Inleiding

In Bijlage I van de Procedurerichtlijn is – kort gezegd – bepaald dat een land als veilig land van herkomst wordt beschouwd wanneer kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vluchtelingrechtelijke vervolging, of van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 3 EVRM. Bij deze beoordeling wordt onder meer rekening gehouden met de mate waarin bescherming wordt geboden door:

- 1 De desbetreffende wetten en andere voorschriften van het betrokken land en de wijze waarop die worden toegepast;
- 2 De naleving van de rechten en vrijheden in het EVRM en/of het IVBPR en/of het Anti-Folterverdrag, in het bijzonder met betrekking tot het recht op leven (artikel 2 EVRM), het verbod van foltering (artikel 3 EVRM), het verbod van slavernij en dienstbaarheid (artikel 4, eerste lid, EVRM) en het verbod om straf op te leggen zonder dat daaraan een wettelijke bepaling voorafgaat (artikel 7 EVRM);
- 3 De naleving van het non-refoulementbeginsel overeenkomstig het Verdrag van Genève;
- 4 De beschikbaarheid van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schendingen van voornoemde rechten en vrijheden.

In het overzicht hieronder is een beschrijving van de situatie in Bangladesh, Jordanië, Libanon, Moldavië en Nepal opgenomen. Dit resulteert in een conclusie of de respectievelijke landen kunnen worden aangemerkt als veilig land van herkomst.

Bangladesh

Verdragen

Bangladesh is partij bij de volgende verdragen:

- Internationaal Verdrag inzake de burgerrechten en politieke rechten, maar niet bij de daarbij behorende facultatieve Protocollen;¹
- Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke en ontorende behandeling of bestraffing.²

Bangladesh is geen partij bij het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen en het daarbij behorende Protocol.³

Wetten en voorschriften

De wet voorziet in een onafhankelijk rechtssysteem. Corruptie, politieke bemoeienis en een substantiële achterstand belemmeren echter de rechtspraak. Daarnaast ondermijnt een bepaling van de grondwet, die de uitvoerende macht gezag toekent over gerechtelijke benoemingen in lagere rechtbanken en over compensatie van en opdrachten voor rechterlijke ambtenaren, volledige onafhankelijkheid van de rechtspraak.⁴

De wet voorziet ook in het recht op een rechtvaardige en openbare rechtsgang. De rechterlijke macht voorziet hierin niet altijd vanwege corruptie, partijdigheid en zwakke personele en institutionele capaciteiten. Daarbij hebben aangeklaagde personen het recht op rechtsbijstand, het recht op toegang tot bewijsmiddelen, het recht op het oproepen en bevragen van getuigen en het recht op beroep. De overheid respecteert deze rechten echter regelmatig niet.⁵

¹ <http://indicators.ohchr.org/>

² Ibid.

³ <http://www.unhcr.org/protection/basic/3b73b0d63/states-parties-1951-convention-its-1967-protocol.html>

⁴ <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dliid=265532>

⁵ Ibid.

Bij wet zijn er strafrechtelijke sancties in het geval van corruptie door ambtenaren, maar de overheid brengt deze wet niet effectief ten uitvoer. Mensenrechtenactivisten, de media en de anticorruptie commissie rapporteerden gevallen van overheids corruptie.⁶

Volgens het beleid van de politie worden alle gevallen van significant gebruik van geweld door de politie, inclusief acties die geleid hebben tot zware verwondingen of doden, automatisch intern onderzocht. De overheid heeft echter geen aantallen vrijgegeven en heeft geen maatregelen genomen om zaken te onderzoeken.⁷

Het kleine aantal juridische bijstandsprojecten voor gedetineerden was niet voldoende gefinancierd in 2016. Sommige gedetineerden kregen wel een door de staat betaalde advocaat. Over het algemeen lieten de autoriteiten het niet toe dat gedetineerden een afspraak hadden met hun advocaat totdat de formele aanklacht was ingediend bij de rechtbanken. Dit duurde in sommige gevallen weken tot maanden na de oorspronkelijke arrestatie.⁸

De wet verbiedt specifieke vormen van discriminatie tegen vrouwen, voorziet in speciale procedures voor het vervolgen van personen beschuldigd van geweld tegen vrouwen, voorziet in zware straffen voor deze misdrijven, voorziet in compensatie voor slachtoffers en schrijft maatregelen gericht tegen ambtenaren voor bij nalatigheid of opzettelijke tekortkomingen. De handhaving hiervan is echter zwak.⁹

Een richtlijn van het hoogste hof verbied seksuele intimidatie. Er zijn echter meldingen dat het monitoren en ten uitvoer brengen van deze richtlijn slecht is en seksuele intimidatie nog steeds een probleem is, en in sommige gevallen meisjes belemmert naar school of werk te gaan.¹⁰

Ondanks strenge wetgeving betreffende kinderrechten, schiet de uitvoering hiervan tekort vanwege beperkte middelen en capaciteit om deze wetten ten uitvoer te brengen. De wet tegen kinderhuwelijken wordt bijvoorbeeld slecht gehandhaafd, waardoor vroegtijdige en gedwongen huwelijken een serieus probleem blijven.¹¹

Vervolging of ernstige schade

Extremistische organisaties worden actiever in Bangladesh en voeren aanvallen uit op religieuze minderheden, academici, buitenlanders, mensenrechtenactivisten, LHBTI's en andere groepen. De overheid reageert hierop met een sterke anti-militante aanpak. Volgens mensenrechtenorganisaties resulteert dit in een toenemend aantal onrechtmatige executies, willekeurige detentie met afpersing als doel, verdwijningen, martelingen en andere mensenrechtenschendingen. De overheid gebruikt daarnaast counterterrorismisme om beperkingen van burgerrechten en politieke rechten te rechtvaardigen.¹²

Tevens wordt er melding gemaakt van een stijging in het aantal gedwongen verdwijningen uitgevoerd door de Rapid Action Battalion (RAB), een onderdeel van de politie.¹³

⁶ <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dliid=265532>

⁷ Ibid.

⁸ Ibid.

⁹ Ibid.

¹⁰ Ibid.

¹¹ Ibid.

¹² Ibid.

¹³

Er zijn meldingen gemaakt van wijdverspreide straffeloosheid met betrekking tot misbruik door veiligheidstroepen. De overheid nam beperkte maatregelen voor het onderzoeken en vervolgen van gevallen van misbruik of executies door veiligheidstroepen. Zij gaan dan ook door met het misbruik zonder bestraft te worden. Aanklagers zijn terughoudend met het beschuldigen van politie in strafrechtelijke zaken vanwege langdurige rechterlijke procedures en uit angst voor vergelding.¹⁴

Volgens een NGO voor de rechten van inheemse volkeren zijn er in 2015 134 inheemse personen fysiek aangevallen door niet-gouvernementele organisaties, waaraan de handhavingsautoriteiten medeplchtig waren.¹⁵

Amnesty International heeft eind 2016 Bangladesh beschuldigd van schending van het non-refoulementbeginsel in relatie tot het terugsturen van Rohingya's naar Myanmar.¹⁶

Algemene mensenrechtensituatie

De meest significante problemen gedurende 2016 met betrekking tot mensenrechten waren onwettige executies, willekeurige of onwettige detentie en gedwongen verdwijningen door veiligheidstroepen van de overheid, het doden van leden van gemarginaliseerde groepen door extremistische groeperingen, gedwongen huwelijken en huwelijken op jonge leeftijd, geslachtsgerelateerd geweld (vooral tegen vrouwen en meisjes), slechte arbeidsomstandigheden en schendingen van arbeidsrechten.¹⁷

Andere mensenrechtenschendingen bestonden uit marteling en mishandeling door veiligheidstroepen, willekeurige arrestaties, een matige gerechtelijke capaciteit en onafhankelijkheid, politiek gemotiveerd geweld en beperkingen van vrijheid van meningsuiting en vrijheid van pers. Daarnaast is discriminatie tegen mensen met een beperking een probleem, alsmede geweld tegen religieuze en etnische minderheden.¹⁸

Consensuele seks met een persoon van hetzelfde geslacht is bij wet verboden, maar de wet wordt niet gehandhaafd. Leden van de LHBTI gemeenschap worden regelmatig bedreigd via telefoon en social media, en sommigen worden lastiggevallen door de politie.¹⁹

Bangladesh staat op de 39e plaats op de Fragile States Index 2017 (ter vergelijking Finland staat 178e en Zuid-Sudan 1e).²⁰

Het Freedom House heeft Bangladesh aangemerkt als een 'partly free country' waarbij het op een schaal van 1 tot 7 (1 meest vrij en 7 minst vrij) een score van 4 heeft voor wat betreft 'political rights' en een score van 4 voor wat betreft 'civil liberties'. Daarbij wordt opgemerkt dat veiligheidstroepen meerdere mensenrechten schenden, inclusief het uitvoeren van onwettige executies, verdwijningen en martelingen, met een grote mate van straffeloosheid. Ondertussen zijn degenen met afwijkende meningen, inclusief seculieren, academici, religieuze minderheden en LHBTI activisten, slachtoffers van aanvallen door extremistische Islamitische groeperingen.²¹

Overige informatie

¹⁴ <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dliid=265532>

¹⁵ Ibid.

¹⁶ <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2016/11/bangladesh-pushes-back-rohingya-refugees-amid-collective-punishment-in-myanmar/>

¹⁷ <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dliid=265532>

¹⁸ Ibid.

¹⁹ Ibid.

²⁰ <http://fundforpeace.org/fsi/data/>

²¹ <https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2017/bangladesh>

Aantal eerste asielaanvragen in Nederland (afgerond op tientallen):

2015: 30

2016: 20

2017 (t/m juli): 10

Bangladesh is door twee EU-lidstaten geplaatst op een nationale lijst met veilige landen van herkomst, namelijk Bulgarije en Slovenië.

Conclusie

Op basis van de bovengenoemde informatie wordt geconcludeerd dat er geen sprake is van systematische vervolging van bepaalde groepen in Bangladesh. Bangladesh is partij bij een aantal mensenrechtenverdragen en heeft wetten en andere voorschriften die waarborgen bieden, maar de overheid slaagt er onvoldoende in om deze na te leven, mede door een gerechtelijk systeem met een matige capaciteit en geringe mate van onafhankelijkheid. Er is sprake van onrechtmatige executies, willekeurige detentie, gedwongen verdwijningen, martelingen en andere mensenrechtenschendingen. Op basis hiervan kom ik tot de conclusie dat er onvoldoende grond is om Bangladesh als veilig land van herkomst aan te merken.

Jordanië

Verdragen

Jordanië is partij bij de volgende verdragen:

- Internationaal Verdrag inzake de burgerrechten en politieke rechten, maar niet bij de daarbij behorende facultatieve Protocollen;²²
- Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke en ontorende behandeling of bestraffing.²³

Jordanië is geen partij bij het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen en het daarbij behorende Protocol.²⁴

Wetten en voorschriften

Bij wet zijn alle vormen van gedwongen arbeid verboden, behalve als de noodtoestand wordt uitgeroepen. De overheid heeft aanzienlijke inspanningen verricht om de wet te handhaven. Echter verklaren activisten dat de handhavingsautoriteiten en rechterlijke ambtenaren niet altijd consistent slachtoffers identificeren en strafrechtelijke onderzoeken opstarten.²⁵

De wet voorziet in een onafhankelijke rechterlijke macht. Bij wet zijn alle civiele rechtszaken openbaar. De autoriteiten hebben nu en dan verdachten van strafbare feiten veroordeeld in hun afwezigheid. De meeste verdachten van misdrijven hadden geen wettelijk vertegenwoordiger voor en tijdens hun rechtszaak.²⁶

Civiele, strafrechtelijke en handelsrechtbanken kennen gelijk gewicht toe aan de getuigenis van mannen en vrouwen. In sharia rechtbanken daarentegen, die de jurisdictie hebben over huwelijks-, scheidings- en erfeniszaken van moslims, weegt de getuigenis van één man even zwaar als de getuigenis van twee vrouwen.²⁷

Er is geen wet betreffende het afgeven van een asiel- of vluchtelingenstatus. De overheid heeft daarbij geen formeel systeem voor de bescherming van vluchtelingen. Jordanië is geen partij bij het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen en het daarbij behorende Protocol. De overheid respecteert echter de door de UNHCR verrichte beoordeling van aanvragen van asielzoekers, ook voor degenen die het land op illegale wijze zijn binnengekomen.²⁸

Vervolging of ernstige schade

Er zijn enkele meldingen van willekeurige of onrechtmatige berovingen van het leven. Lokale mensenrechtenorganisaties stellen dat er gedurende het jaar 2016 ten minste drie gevangenen zijn overleden aan de gevolgen van marteling.²⁹

Het nationale mensenrechteninstituut van Jordanië rapporteerde in april 2017 het gebruik van marteling en mishandeling tijdens detentie. Tevens werd het gebruik van overmatig geweld tijdens arrestaties gemeld. Het rapport geeft ook aan dat individuen in tijdelijke detentie niet de mogelijkheid hadden de hulp van een advocaat in te schakelen.³⁰

²² <http://indicators.ohchr.org/>

²³ Ibid.

²⁴ <http://www.unhcr.org/protection/basic/3b73b0d63/states-parties-1951-convention-its-1967-protocol.html>

²⁵ <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dliid=265504>

²⁶ Ibid.

²⁷ Ibid.

²⁸ Ibid.

²⁹ Ibid.

³⁰ <http://www.jordantimes.com/news/local/report-sheds-light-torture-excessive-force%E2%80%99-detention>

In maart 2017 zijn er in Jordanië op één dag vijftien personen geëxecuteerd. Amnesty International meldde dat de executies heimelijk zijn uitgevoerd en zonder enige transparantie. Volgens Amnesty International is het uitvoeren van de doodstraf problematisch omdat in sommige zaken de bekentenissen waren afgedwongen onder marteling.³¹

Volgens een rapport van Equal Rights Trusts uit maart 2017 worden in Jordanië gehandicapten en vrouwen die verblijven in preventieve hechtenis misbruikt, mishandeld en gemarteld. Deze personen worden in preventieve hechtenis geplaatst ten behoeve van hun eigen veiligheid omdat zij geen andere verblijfplaats hebben. Het rapport doet de aanbeveling dat deze personen in veilige opvanglocaties worden ondergebracht.³²

De overheid heeft Syrische en Palestijnse vluchtelingen uit Syrië gedwongen uitgezet naar Syrië, inclusief vrouwen, kinderen, gewonden en personen met handicaps. Personen die het land op irreguliere wijze zijn binnengekomen liepen het risico op refoulement. Tevens is van sommige Palestijnse vluchtelingen de Jordaanse nationaliteit afgenomen voorafgaande aan hun gedwongen uitzetting naar Syrië.³³

Algemene mensenrechtensituatie

De meest voorkomende problemen voor wat betreft mensenrechten hebben betrekking op beperkingen op het gebied van vrijheid van meningsuiting, inclusief detentie van journalisten, en mishandelingen en beschuldigingen van marteling door veiligheids- en overheidsmedewerkers.³⁴

Gedurende 2016 was er sprake van wijdverspreid geweld tegen vrouwen en hield kindermisbruik aan. Discriminatie op juridisch en sociaal gebied bleef een probleem voor vrouwen, religieuze minderheden, bekeerlingen en LHBTI's.³⁵

Straffeloosheid bleef wijdverspreid gedurende het jaar 2016 en de overheid nam niet voldoende stappen voor onderzoeken, vervolgingen en bestraffingen van ambtenaren die zich schuldig maakten aan mishandelingen.³⁶

Jordanië staat op de 71e plaats op de Fragile States Index 2017 (ter vergelijking Finland staat 178e en Zuid-Sudan 1e).³⁷

Het Freedom House heeft Jordanië aangemerkt als een 'partly free country' waarbij het op een schaal van 1 tot 7 (1 meest vrij en 7 minst vrij) een score van 5 heeft voor wat betreft 'political rights' en voor wat betreft 'civil liberties'.³⁸

Overige informatie

Aantal eerste asielaanvragen in Nederland (afgerond op tientallen):

2015: 10

2016: 30

2017 (t/m juli): 20

Jordanië is door geen van de EU-lidstaten geplaatst op een nationale lijst met veilige landen van herkomst.

³¹ <https://www.theguardian.com/world/2017/mar/05/jordan-15-executions-shocking-says-human-rights-group>

³² http://www.equalrightstrust.org/ertdocumentbank/Jordan%20report_ENG_0.pdf

³³ <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dliid=265504>

³⁴ Ibid.

³⁵ Ibid.

³⁶ Ibid.

³⁷ <http://fundforpeace.org/fsi/data/>

³⁸ <https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2017/jordan>

Conclusie

Op basis van de bovengenoemde informatie wordt er geconcludeerd dat er geen sprake is van systematische vervolging van bepaalde groepen in Jordanië. Jordanië is partij bij een aantal mensenrechtenverdragen en heeft wetten en andere voorschriften die waarborgen bieden, al worden deze niet in alle gevallen voldoende gehandhaafd. Er zijn meldingen van martelingen en mishandelingen in detentieomstandigheden, en het opleggen van de doodstraf waarbij het proces niet altijd transparant verloopt en omdat in sommige zaken de bekentenissen waren afgedwongen onder marteling. Er zijn aanwijzingen dat Jordanië het beginsel van non-refoulement schendt ten aanzien van niet-ingezetenen en dat de autoriteiten de Jordaanse nationaliteit van Palestijnse vluchtelingen afnemen alvorens hen gedwongen uit te zetten. Op basis hiervan kom ik tot de conclusie dat Jordanië niet kan worden aangemerkt als een veilig land van herkomst.

Libanon

Verdragen

Libanon is partij bij de volgende verdragen:

- Internationaal Verdrag inzake de burgerrechten en politieke rechten, maar niet bij de daarbij behorende facultatieve Protocollen;³⁹
- Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke en ontorende behandeling of bestraffing.⁴⁰

Libanon is geen partij bij het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen en het daarbij behorende Protocol.⁴¹

Wetten en voorschriften

De wet voorziet in onafhankelijke rechtspraak, maar autoriteiten maakten de rechtspraak ondergeschikt aan politieke druk, vooral door de benoeming van openbaar aanklagers en door onderzoeken tegen rechters. Invloedrijke politici en inlichtingenofficieren intervenueerden en gebruikten hun invloed en connecties om personen tegen vervolging te beschermen.⁴²

Aangeklaagden hebben het recht om aanwezig te zijn bij hun zitting, het recht op een advocaat, het recht om getuigen te bevragen en het recht om beroep aan te tekenen. Aangeklaagden worden als onschuldig beschouwd tot het tegendeel is bewezen. In het algemeen zijn zittingen openbaar.⁴³

In Libanon heeft de militaire rechtbank een brede jurisdictie over burgers, bijvoorbeeld in gevallen van spionage, onwettig contact met de vijand (Israël) en in gevallen van een conflict tussen burgers en militair- of ander veiligheidspersoneel. Verdachten, advocaten en Libanese mensenrechtenorganisaties hebben hun zorgen geuit over het gebruik van deze brede jurisdictie als een middel tegen politiek activisme.⁴⁴

Bij wet is dwangarbeid verboden, maar de overheid handhaaft de wet niet effectief. De autoriteiten hebben wel stappen gezet om dwangarbeid te voorkomen en te elimineren. Bij wet is schuldslavernij niet strafrechtelijk verboden. Kinderen en buitenlandse arbeiders werken soms onder dwangmatige omstandigheden. De wet voorziet in bescherming tegen dwangarbeid voor personen die werken in de huishoudelijke arbeid, maar huishoudelijke arbeid is uitgezonderd van de bescherming onder arbeidsrecht en personen die werken in die arbeid zijn kwetsbaar voor uitbuiting. Alhoewel dit bij wet is verboden, nemen sommige werkgevers de paspoorten van hun buitenlandse werknemers in beslag.⁴⁵

De civiele autoriteiten behielden gedurende 2016 de controle over het leger en andere veiligheidstroepen, al opereerden Palestijnse groeperingen buiten de controle van de Libanese autoriteiten om. Ondanks de aanwezigheid van VN en Libanese veiligheidstroepen, behield Hezbollah significante invloed over delen van het land. De overheid boekte geen tastbare vooruitgang wat betreft het ontmantelen en ontwapenen van bewapende groeperingen, waaronder Hezbollah. Palestijnse vluchtelingenkampen bleven zich gedragen als zelfbesturende entiteiten en behielden veiligheidstroepen die niet onder de jurisdictie van de autoriteiten vallen.⁴⁶

³⁹ <http://indicators.ohchr.org/>

⁴⁰ Ibid.

⁴¹ <http://www.unhcr.org/protection/basic/3b73b0d63/states-parties-1951-convention-its-1967-protocol.html>

⁴² <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dliid=265508>

⁴³ Ibid.

⁴⁴ <https://www.hrw.org/report/2017/01/26/its-not-right-place-us/trial-civilians-military-courts-lebanon>

⁴⁵ <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dliid=265508>

⁴⁶ Ibid.

Vanwege een overeenkomst tussen de Libanese autoriteiten en Yasser Arafat, hebben Libanese veiligheidstroepen geen toegang tot Palestijnse kampen. Het resultaat hiervan is dat deze kampen de reputatie te hebben wetteloze enclaves te zijn. De autoriteiten hebben verklaard dat buitenlandse en binnenlandse jihadisten hun toevlucht hebben gezocht in deze kampen.⁴⁷

De Palestijnse groeperingen in de kampen hanteren een autonoom en willekeurig systeem van rechtspraak, buiten de controle van de Libanese autoriteiten om. De verschillende groeperingen strijden regelmatig met elkaar over de controle van een kamp.⁴⁸

Begin 2014 is er een wet aangenomen met betrekking tot bescherming tegen huiselijk geweld. De wet is een vooruitgang maar nog lang niet ideaal. Zo voorziet de wet niet in bescherming tegen het risico op verkrachting binnen het huwelijk en andere vormen van misbruik.⁴⁹

Vervolging of ernstige schade

Er zijn geen meldingen bekend van willekeurige of onwettige executies door de overheid gedurende het jaar 2016. Islamitische extremistische groeperingen maakten zich hier echter wel schuldig aan.⁵⁰

In 2016 is er een wet aangenomen die een eind moet maken aan marteling in Libanon. De wet voorziet in de oprichting van een nationaal mensenrechteninstituut, inclusief een commissie belast met het onderzoeken van het gebruik van marteling en onmenselijke behandeling. Wel wordt er melding gemaakt van het feit dat Libanon nog wetgeving moet introduceren om alle vormen van marteling te criminaliseren.⁵¹ Tevens zijn er meldingen bekend dat veiligheidstroepen zich nog steeds schuldig maken aan marteling van gedetineerden, inclusief kinderen.⁵² Tot slot meldt het *Committee against Torture* dat er zorgen zijn over het feit dat het verbod op marteling opschortbaar en niet absoluut is.⁵³

Tevens wordt er gemeld dat Hezbollah in staat is om personen op te sporen die hebben geweigerd zich bij Hezbollah aan te sluiten of die als tegenstander worden gezien. In de gebieden die Hezbollah niet beheerst, heeft de organisatie veelal spionnen en informanten.⁵⁴

Algemene mensenrechtensituatie

De meest significante schendingen van mensenrechten gedurende het jaar 2016 hadden betrekking op marteling en mishandeling door veiligheidstroepen, zware detentieomstandigheden en belemmerde vrijheid van beweging voor Palestijnse en Syrische vluchtelingen.

Andere mensenrechtenschendingen hadden onder andere betrekking op schendingen van het recht op privacy, beperkingen op het gebied van vrijheid van meningsuiting en vrijheid van pers, corruptie, wijdverspreide discriminatie van en geweld tegen vrouwen, discriminatie van LHBTI's en mensen met een beperking, mensenhandel, systematische discriminatie van Palestijnse en andere vluchtelingen en minderheden en kinderarbeid. Tevens heeft het gerechtelijk systeem te kampen met langdurige vertragingen en is het gevoelig voor politieke druk. Alhoewel het gerechtelijk

⁴⁷ <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dliid=265508>

⁴⁸ Ibid.

⁴⁹ <https://www.hrw.org/news/2014/04/03/lebanon-domestic-violence-law-good-incomplete>

⁵⁰ <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dliid=265508>

⁵¹ <https://www.hrw.org/news/2016/10/28/lebanon-new-law-step-end-torture>

⁵² Concluding observations on the initial report of Lebanon (Committee against Torture), mei 2017.

⁵³ http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CAT%2fCO%2fLBN%2fCO%2f1&Lang=en

⁵⁴ <http://www.refworld.org/docid/5649a1da4.html>

systeem voorziet in vervolging en bestraffing, genieten ambtenaren een mate van straffeloosheid voor het schenden van mensenrechten.⁵⁵

Voor wat betreft LHBTI rechten meldt Human Rights Watch dat in 2017 een rechter heeft geoordeeld dat homoseksualiteit een persoonlijke keus is, en geen strafbaar feit. In de uitspraak werd de wettelijke basis voor het arresteren van mannen die homoseksuele handelingen hebben verricht in twijfel getrokken.⁵⁶ Echter hebben de autoriteiten in de afgelopen jaren invallen uitgevoerd om personen te arresteren die werden verdacht van homoseksuele handelingen, van wie sommigen werden onderworpen aan marteling.⁵⁷

Libanon staat op de 43e plaats op de Fragile States Index 2017 (ter vergelijking Finland staat 178e en Zuid-Sudan 1e).⁵⁸

Het Freedom House heeft Libanon aangemerkt als een 'partly free country' waarbij het op een schaal van 1 tot 7 (1 meest vrij en 7 minst vrij) een score van 5 heeft voor wat betreft 'political rights' en een score van 4 voor wat betreft 'civil liberties'.⁵⁹

Overige informatie

Aantal eerste asielaanvragen in Nederland (afgerond op tientallen):

2015: 70

2016: 60

2017 (t/m juli): 30

Libanon is door geen van de EU-lidstaten geplaatst op een nationale lijst met veilige landen van herkomst.

Conclusie

Op basis van de bovengenoemde informatie wordt er geconcludeerd dat er geen sprake is van systematische vervolging van bepaalde groepen in Libanon. Libanon is partij bij een aantal mensenrechtenverdragen en heeft wetten en andere voorschriften die waarborgen bieden, al worden deze niet in alle gevallen voldoende gehandhaafd. Ondanks een wet die een einde moest maken aan martelingen zijn er meldingen van martelingen van gedetineerden, inclusief kinderen. Daarbij is het verbod op martelingen opschortbaar en niet absoluut. Er zijn geen aanwijzingen dat eigen burgers worden verwijderd of uitgeleverd naar gebieden in andere landen waar zij worden vervolgd of een reëel risico lopen op een onmenselijke behandeling. Wel zijn er aanwijzingen dat de autoriteiten niet altijd hun eigen burgers kunnen beschermen tegen opsporing door Hezbollah, dat significante invloed heeft over delen van het land. Er is geen vooruitgang wat betreft het ontmantelen en ontwapenen van bewapende groeperingen, waaronder Hezbollah. In Palestijnse vluchtelingenkampen zijn veiligheidstroepen actief die niet onder de jurisdictie van de autoriteiten vallen. Op basis hiervan kom ik tot de conclusie dat Libanon niet kan worden aangemerkt als een veilig land van herkomst.

⁵⁵ <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dliid=265508>

⁵⁶ <https://www.hrw.org/news/2017/02/02/lebanon-edges-closer-decriminalizing-same-sex-conduct>

⁵⁷ <https://www.hrw.org/world-report/2017/country-chapters/lebanon>

⁵⁸ <http://fundforpeace.org/fsi/data/>

⁵⁹ <https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2017/lebanon>

Moldavië

Vooropgesteld dient te worden dat een deel van Moldavië de facto niet onder effectief overheidsgezag staat van de Moldavische autoriteiten. Het betreft Transdnjestrië, het gebied ten oosten van de rivier de Dnjestr. Dit is een de facto afgescheiden gebied, waarvan de onafhankelijkheid door geen enkele VN-lidstaat wordt erkend. Hierna wordt uitsluitend ingegaan op de situatie in het deel van Moldavië waarover de Moldavische autoriteiten effectief gezag hebben.

Verdragen

Moldavië is partij bij de volgende verdragen:

- Het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen en het daarbij behorende Protocol.⁶⁰
- Internationaal Verdrag inzake de burgerrechten en politieke rechten, inclusief de twee daarbij behorende facultatieve Protocollen;⁶¹
- Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke en ontorende behandeling of bestraffing;⁶²

Wetten en voorschriften

Bij wet wordt er voorzien in een onafhankelijk rechtssysteem, alhoewel het gedurende 2016 een probleem bleef dat ambtenaren niet altijd deze onafhankelijkheid respecteerden. Druk op het rechtssysteem en corruptie van ambtenaren zijn problematisch.⁶³

In augustus 2016 is er een nieuwe wet in werking getreden. Deze wet is volgens de Raad van Europa een belangrijke stap naar een professioneel en onafhankelijk opererend openbaar ministerie.⁶⁴

Bij wet zijn verdachten onschuldig totdat het tegendeel is bewezen, de autoriteiten respecteerden dit echter niet altijd. In sommige gevallen brachten opmerkingen van rechters dit principe in gevaar. Amnesty International heeft daarnaast serieuze schendingen geconstateerd van de procedures rondom arrestaties en voorarresten. In de meeste zaken werden personen gedetineerd zonder dat zij werden geïnformeerd over de aanklacht en dwongen of intimideerden de autoriteiten de gedetineerden om een bekentenis af te leggen zonder dat hierbij een advocaat aanwezig was.⁶⁵

Gedetineerden hebben het recht op een advocaat, maar de autoriteiten beperkten dit recht in sommige gevallen. Daarnaast verplicht de overheid de lokale ordes van advocaten om behoeftige aangeklaagden te verdedigen, maar vergoedt de overheid de kosten regelmatig met vertraging waardoor behoeftige aangeklaagden vaak geen adequate rechtsbijstand ontvangen. Hierbij kregen in 2016 advocaten vaak pas laat een zaak toegewezen, waarbij zij onvoldoende voorbereidingstijd hadden. Dit resulteert in inbreuken op het recht op rechtsbijstand.⁶⁶

Een bepaling in de grondwet voorziet erin dat de overheid aansprakelijk is wanneer de autoriteiten de rechten van een persoon schenden. Burgers hebben het recht op een schadevergoeding bij mensenrechtenschendingen. Uit uitspraken in dergelijke zaken blijkt echter dat de vergoedingen laag zijn en vaak niet worden voldaan. Wanneer alle nationale rechtsmiddelen zijn uitgeput, kunnen individuen zaken voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) brengen.⁶⁷

⁶⁰ <http://www.unhcr.org/protection/basic/3b73b0d63/states-parties-1951-convention-its-1967-protocol.html>

⁶¹ <http://indicators.ohchr.org/>

⁶² Ibid.

⁶³ <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dliid=265450>

⁶⁴ Council of Europe Action Plan for the Republic of Moldova 2017-2020: <https://rm.coe.int/16807023ee>

⁶⁵ <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dliid=265450>

⁶⁶ Ibid.

⁶⁷ Ibid.

De overheid heeft een zerotolerancebeleid met betrekking tot marteling. Echter kregen slachtoffers regelmatig geen toegang tot effectieve rechtsmiddelen, vooral in zaken betreffende mishandeling in strafinstellingen.⁶⁸

De autoriteiten hebben zelden succesvol ambtenaren die zich schuldig maakten aan mensenrechtenschendingen, betrokkenheid bij mensenhandel of corruptie vervolgd of bestraft. Selectieve vervolging van ambtenaren vanwege politieke redenen nam gedurende 2016 toe.⁶⁹

Vervolging of ernstige schade

Er zijn geen meldingen van politiek gemotiveerde verdwijningen. Tevens zijn er geen aanwijzingen dat sprake is van schending door Moldavië van het non-refoulementbeginsel.⁷⁰

Gedurende 2016 waren er wel meldingen van fysieke mishandeling en marteling door de politie, ook al is dit bij wet verboden. Fysieke mishandeling, inclusief onmenselijke en ontorende behandelingen, bleven een probleem in gevangenissen en psychiatrische instellingen. Volgens experts zijn psychologische martelingen en vernederende behandelingen gebruikelijk in strafinstellingen en psychiatrische instellingen.⁷¹ Amnesty International meldt in een rapport over 2016-2017 dat er geen vooruitgang is geboekt voor wat betreft het aanpakken van de straffeloosheid bij foltering en andere vormen van mishandeling.⁷²

Het mensenrechtencomité van het International Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten schrijft dat, ondanks de constatering dat de autoriteiten stappen hebben gezet, er zorgen blijven over meldingen van mishandeling en andere wrede, onmenselijke en ontorende behandelingen. Deze zorgen gaan vooral over het gebruik hiervan door de politie gedurende de arrestatie en tijdens de periode van vooronderzoek.⁷³

In meer dan 15 zaken in 2015 oordeelde het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat de detentieomstandigheden in strafinstelling 'No. 13' in Chisinau in strijd waren met het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens vanwege overbevolking, onhygiënische omstandigheden en de lage hoeveelheid en kwaliteit van het voedsel. In december 2015 riep de Ombudsman de autoriteiten op om de gevangenis te sluiten vanwege de onmenselijke detentieomstandigheden.⁷⁴

Gedurende het jaar 2016 gebruikte de politie naar verluidt martelingen als een manier om bewijs en bekentenissen te verkrijgen.⁷⁵

Verkrachtingen bleven in 2016 een probleem. De autoriteiten ondernamen geen specifieke activiteiten om verkrachtingen te voorkomen. Naar verluidt waren de onderzoekstechnieken van de politie van onvoldoende kwaliteit en werden zaken vaak niet correct behandeld. NGO's rapporteerden dat handhavingsautoriteiten bemiddeling gebruikten als een manier om verkrachtingszaken te kunnen seponeren, waarbij het voorkwam dat slachtoffers werden gedwongen om te trouwen met de dader om zo vervolging van de dader te voorkomen.⁷⁶

Algemene mensenrechtensituatie

⁶⁸ <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dliid=265450>

⁶⁹ Ibid.

⁷⁰ Ibid.

⁷¹ Ibid.

⁷² <https://www.amnesty.org/en/countries/europe-and-central-asia/moldova/report-moldova/>

⁷³ Human Rights Committee of the International Covenant on Civil and Political Rights: Concluding observations. http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CCPR/C/MDA/CO/3 &Lang=En

⁷⁴ <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dliid=265450>

⁷⁵ Ibid.

⁷⁶ Ibid.

Voor wat betreft huiselijk geweld wordt door meerdere NGO's en UNICEF geconstateerd dat de effectiviteit van beschermingsmaatregelen afhangt van de houding van de autoriteiten. De politie was vaak niet ijverig in het beschermen van slachtoffers of het correct uitvoeren van gerechtelijke bevelen. De situatie verbeterde gedurende 2016 wel iets. Volgens NGO's gaan de meeste daders van huiselijk geweld echter onverschrokken door met het misbruik na uitzetting van hun straf.⁷⁷

Uit een onderzoek van UNICEF uit 2014 blijkt dat 76% van de kinderen onder de 14 tenminste één keer slachtoffer is geworden van geweld, 45% gaf aan slachtoffer te zijn geweest van fysiek geweld en 69% van psychologisch misbruik. Meisjes uit de Roma gemeenschap hebben een verhoogde kwetsbaarheid voor geweld.⁷⁸

Homoseksuele mannen waren vaak het slachtoffer van discriminatie, maar lesbiennes maakten ook meldingen van fysiek en verbaal misbruik. In de meeste gevallen was de politie terughoudend in het starten van zaken tegen de daders. Een NGO rapporteerde echter tevens dat rechtbanken gedurende het jaar negen zaken onderzochten waarin sprake was van schending van rechten van LHBTI's. Ook meldde deze NGO dat de politie, na een interventie van een advocaat, ingreep na mishandeling van een lesbische vrouw en de dader arresteerde. De rechtbank veroordeelde de dader tot het betalen van een schadevergoeding. Voorts vond in mei 2017 een mars plaats voor de rechten van LHBTI's, waarbij de politie botsingen met tegendemonstranten en serieuze incidenten heeft kunnen vermijden.⁷⁹

Moldavië staat op de 98^e plaats op de Fragile States Index 2017 (ter vergelijking Finland staat 178^e en Zuid-Sudan 1^e).⁸⁰

Het Freedom House heeft Moldavië aangemerkt als een '*partly free country*' waarbij het op een schaal van 1 tot 7 (1 meest vrij en 7 minst vrij) een score van 3 heeft voor wat betreft '*political rights*' en een score van 3 voor wat betreft '*civil liberties*'.⁸¹

Overige informatie

Aantal eerste asielaanvragen in Nederland (afgerond op tientallen):

2015: 10

2016: 20

2017 (t/m juli): 210

Moldavië is door drie EU-lidstaten geplaatst op een nationale lijst met veilige landen van herkomst, namelijk Tsjechië, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk.

Conclusie

Op basis van de bovengenoemde informatie wordt er geconcludeerd dat er geen sprake is van systematische vervolging van bepaalde groepen in Moldavië. Er zijn geen aanwijzingen dat eigen burgers worden verwijderd of uitgeleverd naar gebieden in andere landen waar zij worden vervolgd of een reëel risico lopen op een onmenselijke behandeling. Moldavië is partij bij een aantal mensenrechtenverdragen en heeft wetten en andere voorschriften die waarborgen bieden, maar deze worden niet voldoende gehandhaafd. Ondanks wetgeving die marteling verbiedt, zijn er meldingen van martelingen in detentiecentra en psychiatrische inrichtingen. Psychologische martelingen en vernederende behandelingen zijn volgens experts gebruikelijk in strafinstellingen en psychiatrische instellingen. Slachtoffers kregen regelmatig geen toegang tot effectieve rechtsmiddelen. Er zijn gedurende 2016 en 2017 geen verbeteringen geconstateerd voor wat

⁷⁷ <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dliid=265450>

⁷⁸ Ibid.

⁷⁹ Ibid.

⁸⁰ <http://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/951171705-Fragile-States-Index-Annual-Report-2017.pdf>

⁸¹ <https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2017/moldova>

betreft het aanpakken van straffeloosheid bij martelingen. Op grond hiervan kom ik tot de conclusie dat Moldavië niet kan worden aangemerkt als een veilig land van herkomst.

Nepal

Verdragen

Nepal is partij bij de volgende verdragen:

- Internationaal Verdrag inzake de burgerrechten en politieke rechten, inclusief de twee daarbij behorende facultatieve Protocollen;⁸²
- Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke en ontorende behandeling of bestraffing;⁸³

Nepal is geen partij bij het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen en het daarbij behorende Protocol.⁸⁴

Wetten en voorschriften

In tegenstelling tot voorwaarden uit de interim-grondwet van 2007 en de grondwet van 2015 is folteren niet expliciet gecriminaliseerd. Daarbij schrijft de wet geen duidelijke regels voor betreffende het straffen van overtreders. Slachtoffers van foltering kunnen compensatie ontvangen, hiertoe dient het slachtoffer een klacht in te dienen en de zaak voor de rechter te brengen. Slachtoffers hebben echter aangegeven vaak te aarzelen over het indienen van klachten vanwege intimidatie door politie of andere functionarissen. In zaken waarin is geoordeeld dat het slachtoffer recht heeft op vergoeding en er disciplinaire maatregelen dienden te worden genomen tegen de politie, werden de uitspraken volgens meerdere NGO's bijna nooit opgevolgd.⁸⁵

Bij wet is willekeurige arrestatie en detentie verboden. In de praktijk blijkt dat gedurende protesten in de Terai regio tussen augustus 2015 en februari 2016 willekeurige arrestaties plaatsvonden. Uitgezonderd hiervan daalde het aantal willekeurige arrestaties gedurende het jaar 2016.⁸⁶

Er is geen officieel institutioneel mechanisme om de situatie in gevangenissen en detentiecentra te monitoren.⁸⁷

De wet voorziet in een onafhankelijk rechtssysteem. Rechtbanken bleven echter kwetsbaar voor politieke druk, omkoping en intimidatie. Autoriteiten respecteren niet altijd gerechtelijke bevelen, en voeren deze ook niet altijd uit. Dit gebeurt voornamelijk niet op het gebied van zaken die gerelateerd zijn aan conflictgebieden.⁸⁸

De wet voorziet onder andere in het recht op rechtsbijstand, gelijke bescherming en het recht om aanwezig te zijn bij het eigen proces, maar deze rechten worden niet altijd toegepast. Het justitieel systeem ontvangt niet genoeg geld om rechtshulp te bieden aan verweerders die niet zelf een advocaat kunnen bekostigen.⁸⁹

Bij wet hebben de advocaten van verdachten het recht op toegang tot bewijs dat in handen is van de autoriteiten. In de praktijk is deze toegang echter moeilijk te verkrijgen.⁹⁰

Vervolging of ernstige schade

Er zijn meerdere rapporten waaruit blijkt dat de overheid zich schuldig heeft gemaakt aan willekeurige of onrechtmatige executies. De meerderheid van de executies vond plaats in augustus en september 2015, volgend op de onrusten en protesten bij de bekendmaking van de grondwet.⁹¹

⁸² <http://indicators.ohchr.org/>

⁸³ Ibid.

⁸⁴ <http://www.unhcr.org/protection/basic/3b73b0d63/states-parties-1951-convention-its-1967-protocol.html>

⁸⁵ <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dliid=265544>

⁸⁶ Ibid.

⁸⁷ Ibid.

⁸⁸ Ibid.

⁸⁹ Ibid.

⁹⁰ Ibid.

⁹¹ Ibid.

Tevens zijn er beschuldigingen van betrokkenheid van de overheid bij verdwijningen gedurende het jaar 2016.⁹²

Volgens mensenrechtenactivisten en juridische experts heeft de politie gebruik gemaakt van ernstige mishandelingen, voornamelijk afranselingen, om bekentenissen af te dwingen. Amnesty International beschuldigde de politie ook van het willekeurig arresteren, martelen en andere onterende behandelingen van leden van de Tharu gemeenschap.⁹³

Volgens mensenrechtenorganisaties voldoen detentiecentra, en met name detentiecentra voor voorarresten, niet aan de internationale standaard.⁹⁴

Human Rights Watch noemt incidenten van gedwongen terugkeer van Tibetanen in de jaren 2012 en 2013.⁹⁵ In het boek 'Chinese foreign relations with weak peripheral states' wordt gesteld dat Nepal onder druk van China het beginsel van non-refoulement schendt.⁹⁶ Er zijn geen aanwijzingen dat dit personen betreft met de Nepalese nationaliteit.

Algemene mensenrechtensituatie

Geweld tegen vrouwen bleef een probleem gedurende het jaar 2016. Ditzelfde geldt voor huiselijk geweld tegen vrouwen en meisjes. Geweld tegen vrouwen en meisjes wordt gezien als een van de belangrijkste redenen voor de relatief slechte gezondheid van vrouwen, bestaansonzekerheid en ontoereikende sociale mobilisering. Daarnaast rapporteren NGO's dat het gebruik van vroeg uithuwelijken van meisjes, de toegang van meisjes tot onderwijs beperkte en hen gevoeliger maakte voor huiselijk geweld en seksueel misbruik.⁹⁷

Commerciële seksuele uitbuiting van kinderen bleef ook een serieus probleem volgens verscheidene NGO's.⁹⁸

Misbruik en mishandeling in weeshuizen en tehuizen voor kinderen is gebruikelijk. Een NGO heeft geschat dat tenminste twee derde van de kinderen in geregistreerde weeshuizen in feite geen wezen zijn, en dat dit aantal voor niet-geregistreerde weeshuizen vergelijkbaar is. Veel kinderen in deze instellingen worden ten onrechte gepresenteerd als wees of behoeftig, om het medeleven van betalende buitenlandse vrijwilligers en donoren aan te trekken. Volgens deze NGO hongerde het personeel deze kinderen uit, of mishandelde ze op andere wijze, om medeleven en financiële steun te vergaren.⁹⁹

LHBTI groepen rapporteerden dat seksuele minderheden slachtoffers zijn van intimidatie door de politie. De politie bleef zich richten op transgender prostituees, en onderwierp hen aan tot 25 dagen detentie zonder dat er een aanklacht werd ingediend. Een NGO rapporteerde ook dat de politie de aangifte van twee homoseksuele mannen over een aanval tegen hen weigerde te registreren en hen in plaats daarvan berispte voor ongepast gedrag.¹⁰⁰

Nepal staat op de 33e plaats op de Fragile States Index 2017. (Ter vergelijking Finland staat 178e en Zuid-Sudan 1e).¹⁰¹

Het Freedom House heeft Nepal aangemerkt als een 'partly free country' waarbij het op een schaal van 1 tot 7 (1 meest vrij en 7 minst vrij) een score van 3 heeft voor wat betreft 'political rights' en

⁹² <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dliid=265544>

⁹³ Ibid.

⁹⁴ Ibid.

⁹⁵ <https://www.hrw.org/report/2014/04/01/under-chinas-shadow/mistreatment-tibetans-nepal>

⁹⁶ Reeves, Jeffrey. *Chinese foreign relations with weak Peripheral States: Asymmetrical Economic Power and insecurity*. Routledge, 2015. p. 145.

⁹⁷ <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dliid=265544>

⁹⁸ Ibid.

⁹⁹ Ibid.

¹⁰⁰ Ibid.

¹⁰¹ <http://fundforpeace.org/fsi/>

een score van 4 voor wat betreft 'civil liberties'. Daarbij is opgemerkt: 'Corruption is endemic in politics, government, and the judicial system'.¹⁰²

Overige informatie

Aantal eerste asielaanvragen in Nederland (afgerond op tientallen):

2015: 30

2016: 10

2017 (t/m juli): 0

Voor zover bekend is Nepal door geen EU-lidstaat geplaatst op een nationale lijst met veilige landen van herkomst.

Conclusie

Uit bovenstaande bronnen komt naar voren dat er geen sprake is van systematische vervolging van bepaalde groepen in de Nepalese samenleving. Nepal is partij bij een aantal mensenrechtenverdragen en heeft een aantal wetten en andere voorschriften die waarborgen bieden, al worden deze niet altijd nageleefd. Het systeem van rechtsmiddelen biedt onvoldoende waarborgen tegen de schendingen van de rechten en vrijheden. Willekeurige en onrechtmatige arrestaties en executies doen zich voor, naast verdwijningen. Er zijn aanwijzingen dat Nepal het non-refoulementbeginsel schendt ten aanzien van niet-ingezetenen. Op basis hiervan kom ik tot de conclusie dat er onvoldoende grond is om Nepal als veilig land van herkomst aan te merken.

¹⁰² <https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2017/nepal>